

СОЦІАЛЬНО-ГРОМАДЯНСЬКА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ДОШКІЛЬНИКА: СУЧАСНИЙ ОСВІТНІЙ ВЕКТОР

Ольга КОСЕНЧУК, канд. пед. наук, доцент,
начальниця відділу дошкільної освіти,
ДУ “Український інститут розвитку освіти”
МОН України

Соціально-громадянська компетентність визначена Базовим компонентом дошкільної освіти як одна з ключових для дитини 6 (7) років. І в умовах війни вона потребує особливої уваги. Як сприяти формуванню в дітей національної ідентичності й активної громадянської позиції? На які освітні програми орієнтуватися? Якою має бути позиція педагогів та участь батьків? Розповідає одна зі співавторок Державного стандарту.

Формування соціально-громадянської компетентності — актуальна ідея з давньою історією

Понад рік Україна перебуває в центрі уваги світового співтовариства. Українцями захоплюється нині весь цивілізований світ, допомагаючи здобути довгоочікувану Перемогу у війні. І на цьому шляху до Перемоги ми маємо утверджувати, підсилювати свою національну ідентичність як основу, на якій виростає справжній патріотизм, формується соціально-громадянська компетентність особистості. Насамперед це стосується наших наймолодших громадян.

Патріотичне виховання має починатися з дошкільного віку, коли розвиваються емоції дитини, її чуттєва сфера, мислення, формуються культурно-ціннісні орієнтири, духовно-етична основа особистості, механізми соціальної адаптації в суспільстві, починається процес усвідомлення себе в навколишньому світі, національно-культурної самоідентифікації.

Ідея формування соціально-громадянської компетентності далеко не нова. Ще Ян Амос Коменський сказав свого часу: “Складовою громадянського виховання є ідея виховання патріотизму”. На думку видатного педагога, формування в дітей

змалечку важливих якостей справжнього громадянина — любові до Батьківщини, рідної землі — обов’язково сприятиме покращенню суспільних відносин.

Пригадаймо також праці видатної української педагогині-реформаторки Софії Русової. Її основна ідея — **створення національної системи освіти**, функціонування її закладів (від дитсадка до університету) у повній відповідності з особливостями та потребами нації. Ці заклади, на думку педагогині, мають бути різними за методами та формами, але національними за своєю сутністю. Навчання в них має провадитися рідною мовою, а діти крім здобуття академічних знань мають також пізнавати країну, у якій живуть. Русова ставить материнську мову в центр навчання, визначає її як головний елемент, серцевину дошкільного виховання і першооснову навчання в школі.

Можливо, настав час повернутися до вивчення класиків? Зокрема ознайомитися з “бестселерами” українсько педагогіки — працями С. Русової “Дитячий сад на національній ґрунті”, “Нова школа”, “Націоналізація дошкільного виховання”, “До сучасного становища народного учителя”, “Моральні завдання сучасної школи”, “Сучасні течії в новій педагогіці”, “Суспільні питання виховання”, “Націоналізація школи” та ін.

Журнал “ДОШКІЛЬНЕ ВИХОВАННЯ”

місце сили
українського дошкілля

тут завжди:

необхідна
інформація

зв'язок
із колегами

психологічна
підтримка

натхнення
для творчості

інструменти
для роботи

енергія
для боротьби

Оформіть
ВИГІДНУ ПЕРЕДПЛАТУ
на сайті
dv.in.ua/peredplata

